

Konsten att handla tomater

En reseberättelse om mitt internship i Schweiz

IAESTE Essätävling
Internship i Lausanne, Schweiz 2014
Linn Hedström Kuosmonen
Chalmers tekniska högskola, Maskinteknik

Freddie Mercury sa en gång: *"I like to be surrounded by splendid things"*. Kanske var det därför han blev så förtjust i Schweiz och valde att spendera en stor del av sin sista tid i Montreux med utsikt över den fantastiska Genève sjön. Efter att ha spenderat några livsberikande månader i hans fotspår förstår jag varför.

Redan när mitt flygplan flög in över schweizisk mark slogs jag av de mäktiga bergstopparna och det klarblå vattnet. Det var storartat och vackert. Jag såg Genève sjön, de kringliggande städerna Lausanne, Montreux, Genève och Evian och var förvåntansfull. När jag däremot klev ur planet slogs jag av en skräckblandad förtjusning. De förvåntansfulla känslorna och pirrandet i magen jag haft i flera veckor byttes omedelbart ut mot panikkänslor. Vad hade jag gett mig in på? Jag visste i princip ingenting om Schweiz mer än att det påstods vara dyrt, att de hade bra skidbackar, att chokladen var god samt att jag som svensk hela tiden förväxlandes med schweizare av folk med andra nationaliteter. Vad var egentligen likheterna och olikheterna mellan Sverige och Schweiz?

På flygplatsen blev jag mött av en person från den lokala IAESTE-kommitteen och lugnet la sig på en gång. Han hjälpte mig med praktiska saker som busskort och bankkonto, och hela tiden var jag tacksam över att ha någon fransktalande med mig. På kvällen arrangerade IAESTE en pub-kväll och det var kul att få träffa nya människor redan första dagen. Min oro la sig för stunden och jag var enbart förvåntansfull inför mitt äventyr som precis börjat.

De första veckorna var intensiva och utmanande. Att inte ha några vänner utanför jobbet gjorde att fritiden till och från blev ensam och att inte kunna språket var en utmaning till en början. När jag efter första veckan fortfarande inte ens hade lyckats handla tomater utan hjälp, på grund av språkbarriärer och franska pekskärmar, var jag nära på att ge upp. Om jag inte ens kunde lösa sådana enkla saker, hur skulle jag då kunna hantera verkliga utmaningar? Efter det kom vändningen, om än jag inte blev flytande i franska lärde jag mig att förstå och bli förstådd nog mycket för att kunna hantera alla sorters situationer och framför allt började jag träffa människor som kom att bli nära vänner till mig.

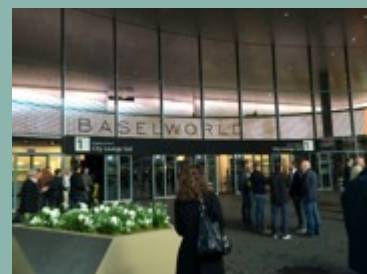
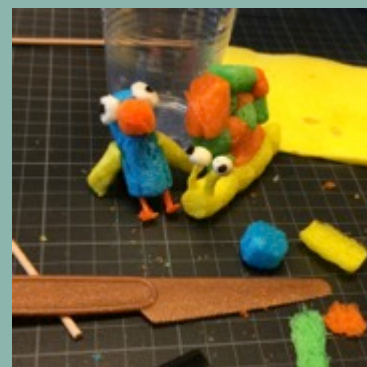
1. Utsikt från favoritparken i Lausanne. 2. Freddie Mercury i Montreux. 3. French toast. 4. Jag på vandring i Saillon. 5. Vy från strandpromenaden i Montreux. 6. På vandring i Saillon.

Det var inte särskilt många andra IAESTE-trainees i Lausanne samtidigt som jag befann mig där och de större årliga IAESTE-evenemangen inföll inte under min praktikperiod. Jag deltog i några av de träffar den lokala IAESTE-kommitteen arrangerade varje vecka men jag fick också många vänner på annat håll. Jag förvånades över hur internationell Lausanne och Schweiz är. Överallt träffade jag praktikanter, trainees och utbytesstudenter som jag fick mycket utbyte av.

Platsen för mitt internship var en mindre designbyrå i utkanten av Lausanne, Actis-Datta SA. De designar klockor, idrottstillbehör och mycket annat men är också inriktade mot 3D-skrivarbranschen. Mitt uppdrag blev att bidra med ingenjörskompetens bland alla renodlade designers men också att driva mitt egna produktutvecklingsprojekt. Att arbeta på ett litet företag gav mig mycket frihet och jag jobbade hela tiden självständigt men med konsultation. Arbetsplatsen låg i samma byggnad som en skola för designers och jag träffade många studenter under luncherna. Kontoret jag jobbade på var litet, intimt och modernt. Fastän det fanns språkliga begränsningar mellan mig och mina kollegor var stämningen god och vi fick extra glädje från kontorshunden Salem. När företaget åkte på kundbesök fick jag följa med. Bland annat besökte vi den årliga klockmässan i Basel. En mässa som slog alla mina tidigare erfarenheter av mässor när det kommer till storlek och extravagans med sina enorma monstrar, kristallkronor och exklusiva produkter.

När jag inte jobbade försökte jag insupa så mycket av den schweiziska kulturen jag bara kunde. Jag reste, provsmakade mat, träffade nya människor och provade spännande saker. Befinner man sig i Schweiz går det inte att undvika den fantastiska naturen och vyerna. Att bo med utsikt över Mont Blanc och Genévesjön blev aldrig en vana utan varje dag inspirerades jag av den fina utsikten. Jag gav mig ut på resor både på egen hand och med mina nyfunna vänner. Det blev bland annat utflykter till Montreux för att säga "hej" till barndomsidolen Freddie Mercury, en spontanweekend i Genève, ett studiebesök vid ostfabriken i Gruyère, en påsk spenderad i Zürich samt ett på tågäventyr bland alptopparna. Det blev även några turer utanför Schweiz gränser, bland annat till Lyon där jag och några schweiziska vänner spenderade en helg.

Fastän jag missade vinsäsongen hann jag upptäcka mycket av Schweiz kulinariska utbud. Det blev många fonduekvällar, frossande i choklad och double crème de

1. En vanlig dag på jobbet. 2. Klockmässa i Basel. 3. Ostautomat. 4. På besök i Gruyère. 5. Kajen i Genève.

Gruyère avnjöts många gånger med maränger och jordgubbar. Missade man öppettiderna för den lokala osthandlaren fanns det ofta ostautomater som kunde lösa de mest akuta situationer.

Om än Schweiz är mer likt Sverige än många andra syd- och centraleuropeiska länder blev det ibland tydligt hur mycket mer strukturerat och traditionalistiskt Schweiz är, på gott och ont. Jag slutade aldrig imponeras över folks förtvivlan när tåget var någon minut sent eller det faktum att det i princip alltid var i tid. Att det schweiziska samhället tycks fungera smärtfritt ur en praktisk synvinkel är det ingen tvekan om. Vilket annat land av samma storlek kan vara så bra organiserat fastän befolkningen talar många olika språk? Men jag blev också förvånad när jag fick kommentarer om varför jag inte tyckte det var onödigt att läsa till ingenjör när jag självklart skulle bli hemmafru då jag gifte mig. Att vara kvinna och vilja satsa på en karriär var något exotiskt och aningen skrämmande. När jag talade om för mina kollegor att pappor ofta var föräldralediga i Sverige höjdes det på ögonbrynen. "Hur fungerar det? Män kan ju inte ta hand om barn." Jag minns själv hur glatt förvånad jag blev när jag mötte en man som ensam var ute och gick med en barnvagn på Lausannes gator. Jag tänkte att det inte hör till vanligheterna men kanske var utvecklingen på väg mot rätt håll? Min förvåning dämpades däremot lite senare när jag hörde honom prata svenska med sin dotter och insåg att förändring inte sker på en handvändning. Sveriges tåg kanske sällan är i tid men när det kommer till jämställdhet är vi fortfarande långt före åtminstone Schweiz.

Nu när jag har hunnit vara hemma en längre tid än jag var borta börjar hela upplevelsen kännas som en dröm. Om än det nu kan kännas långt borta märker jag hur jag har förändrats. Jag känner mig bättre förberedd för arbetslivet, mer motiverad att avsluta mina studier med flaggan i topp men framför allt har jag utvecklats på ett personlig plan. Nya kulturer, upplevelser och möten har berikat mig på ett sätt jag inte trodde. Jag har lärt känna mig själv och mina kapaciteter. De vänner jag fått under min resa har jag fortfarande kontakt med och jag hoppas på att behålla dem livet ut. De minnen och lärdomar jag har från mitt internship kommer jag bära med mig för resten av livet, både på ett privat och professionellt plan. Trots många olikheter bland alla likheter lärde jag mig älska Schweiz; dess invånare, natur och kultur och jag vet nu hur man handlar tomater på franska.

Om någon skulle fråga mig vad det bästa med Schweiz är skulle jag nog inte kunna bestämma mig bland allt bra - men deras flagga är ett stort plus.